

Gecenin Pusulası

– Dilaraaksoy · 12 Kasım 2022

Yer değişti sevgilim; yol değişti, iklim değişti, köksüz umutlar yuva değiştirdi, her şey çok şeye karıştı ama sen ve ben gündüzü sanat camiasından çalıp bir türlü geceye erdiremeyen iki ayrı otu... Sevebilirsin belki; kendince yaşatabilirsin beni kendinde, ama benim gibi, benim kadar gerçek sevemezsin. Nefesin kesilir gibi hissedemezsin yokluğumda; bedeninin sevda fütursuzluğundan çalıp sadece ruha gömülemezsin. Oysaki ben, ruh çemberinden çeperine yoldaş bir ömür dizmek isterdim. Gerçek ve bütün sahtelik ile yalandan uzak.

Kiminlesin, kimin yanında mutluluğu hissediyorsun? Bilmiyorum. Estikçe sevdanın rüzgarı, kime uçuyor kalbin? Sen ve ben biz olamıyoruz.

Aşkın gözleri aynı yerden bakmıyor ikimizden yana. Bende büyük olan sevda sende fazlalık olamıyor. Güven sarmaşıklığı dolanıyor kalbime. Güvenmek istiyorum. Sevmekten önce güven gelir, biliyorum. Ben, halk türküsü ile modern şarkıların birbirinden ayrılıp barışmalarına gecenin İstanbul'unu katan bir âşık... Sen, bilmem şimdi kimin yanında?

Böyle olmayacak. Seviyorum demekle yaşamıyor aşk. O değer, kalbin cennetine sokulan o mutluluğu veremedikten sonra her gün biraz biraz yitiyor aşk.

Güvenmek istiyorum sana. Gerçek olabilmek istiyorum, son nefesine dek.

řu an ve her an aklında kalbinde yaşamak istiyorum. Ara ara hatırlanan ve merak edilen değer; yirmi dört saatinin şükür saadeti olmak istiyorum. Bu böyle olmayacak.

Ben, sana her koşulda âşık; sen, bir fırsat Bir yol şansından ihtimal dergâhına ayak basan şaşırtı...

Hangimiz daha büyük sevebilir? Ben.

Hangimiz gerçekten sadece her koşulda sevebilir? Ben. Hep ben, sadece ben.

Yetişemez hislerin benim rüzgarıma.

Ulaşamaz kalbin kalbimin yoluna.

Eksik kalır bir yanın, sen benim kadar yüce sevemezsin.

Benim kadar gerçek benim kadar tek bir şarabı içmeye dalarak sevemezsin.

Hangimizin kalbi büyük aşktan şimdi?

Ben sende bir ihtimal, sen bende her koşulda imtihan...

Hangimiz gerçek sevebilir şimdi?

Ben, hep ben, gerçekten ben.

Yarışsın mı aşk? Hazır mısın?

Hangimizin kalbi daha büyük daha yalansız ve daha gerçek sever sevdası yarışına katılılım mı?

Yenilirsin. Ben asla yenilmem, o kadar eminim.

Gözlerin gerçek bir yuva ve kalbin gerçek bir ölümsüzlük olmalıydı ömrüme.

şükür duanda tek ben yaşamalıydım.

Hep sende olan, tek sende olan olmalıydım.

Aşk bende gecenin kıblesinde sana kırgın dönen bir pusula şimdi.

Senin döndüğün kıblede başka ruhların da izi var.
Gece, seni içiyor.
Kendince ve yine susarak.
Konuşmak yetmiyor sevgilim; anlamaya.
Erdemli yok oluşların çaba sarf etmeyen düğümünde düğününü izliyor sonbahar.
Acıyor canım, hissetmiyorsun.
Hayır, hissetmiyorsun benim kadar.
Bu kadar gerçek hissetmiyorsun.
Saçlarını dağıtıyorum sevmelerin, huzurunu bozuyorum.
Camdan atlıyor kalbim, candan olamadığı için; sana...
Hatırında şiddetli bir sonbahar yaprağı olamadım.
Sevmekten sana dönse efkarımın şavkı, başın döne döne başkasına gider misin?
Gitme diyebilmek için kalbimi dolunayın alnından öptürürdüm; her şey tutuldu da bir sen tutulmadın bana; gerçekten.
Yenilirsin. Benim kadar büyük benim kadar gerçek benim kadar sonsuz sevemezsin.
Sevmeler köyü boşaltılıyor sevgilim; cana ruh katıp bir yol, bir çare hep var olamadığım gerçeğim, taşıyorum ben de acının son dakikalarından...
Sesinle örtündüğüm aşkın kalbindeki yokluğunda boğuluyorum.
Belki de sen değil; hep ben yeniliyorum.
Doldurdum ilgisiz günleri, yeşeren sevda harelerinden Yeşili çaldı gözlerim.
Evet, hakkımı aldım yaşamaktan.
Sevilmek için tükenen umutlar bende hasreti yordu.
Mevsimlerimiz bir değil.
Bende sana tamahkâr aşık güneş, sende kim bilir kimlerin sevdaları eş?
Ezildim sevgilim, çokun azı beni dövdü her yokluğunda.
Kanadım nereden kırıldıysa oradan azaldım
Ben sende hiçbir zaman senin bende çok ama çok gerçekten çok olduğun kadar çok olamadım...
Kırık kalbimin sözünden çalışıyorum; iyi gecelerin başkasıyla buluşmuş.
Bu gerçeğe ölüyorum...
Dilara AKSOY